

ఓ

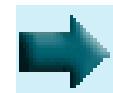
శ్రీరస్తు

విశ్వస్య కళ్యాణముస్తు

శుభముస్తు

రాంకర్లి జ్ఞాన కేంద్ర భక్తితో సమర్పించు

శ్రీ వినాయక ర్వత కల్పము

 రాంకర్లి జ్ఞాన కేంద్ర

#జ్ఞాన కేంద్ర నుండి అదుష్టత కథనాలను వ్యక్తిగతంగా పొందాలి ఆనుకుంటే
"ఓ" అని 8096339900 కి మీ వాట్సప్ నుండి సందేశం పంపించండి.

www.ramkarri.org

శ్రీ గణేష పూజా విధానము వినాయక ప్రతకల్పః

ఆచమ్యః:- ఓం కేశవాయ స్వాహో - ఓం నారాయణా స్వాహో - ఓం మాధవాయ స్వాహో - (అను మంత్రములతో మూడు మారులు నీటిని తాగిన తరువాత) ఓం గోవిందాయ నమః - విష్ణువే నమః - మధుసూదనాయ నమః - త్రివిక్రమాయ నమః - వామనాయ నమః - శ్రీధరాయ నమః - హృషీకేశాయ నమః - పద్మనాభాయ నమః - దామోదరాయ నమః - సంకర్ణాయ నమః - వాసుదేవాయ నమః - ప్రద్యుమ్మాయ నమః - అనిరుద్ధాయ నమః - పురుషోత్తమాయ నమః - అధోక్షజాయ నమః - నారసింహాయ నమః - అచ్యుతాయ నమః - జనార్థనాయ నమః - ఉపేంద్రాయ నమః - హరయే నమః - శ్రీ కృష్ణాయ నమః

**శ్లో॥ శుక్లాంబరథరం విష్ణుం - శశివర్షం చతుర్షిజం ।
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయే - త్సర్వవిఫోవశాంతయే ॥**

వినాయక ప్రార్థనా

సుముఖి శైవకదంతశ్చ - కపిలో గజకర్ణకః,
లమ్మాదరశ్చ వికటో - విష్ణురాజో గణాధిపః.
ధూమకేతు ర్గణాధ్యక్షః - ఘాలచట్టో గజాననః,
వక్రతుండ శూర్పకర్ణో - హేరమ్మః స్వాన్మార్యజః..
పోడకైతాని నామాని - యః పరే చ్ఛాణుయా దపి,
విద్యారమ్భ వివాహే చ - ప్రవేశే నిర్గమే తథా,
సజ్గామే సర్వ కార్యేషు విష్ణుస్తస్య న జాయతే.
అభీష్టితార్థసిద్ధుర్థం - పూజితో య స్నేరపి,
సర్వవిష్ణుచ్ఛిదే తస్మై - గణాధి పతయే నమః

ప్రాణాయామః

ఓం దేవీ గాయత్రీ ఛందః ప్రాణాయామే వినియోగః

ఓం భూః ఓం భువః ఓం సువః ఓం మహః ఓం జనః ఓం తపః ఓం సత్యం - ఓం తత్త్వవితుర్వరేణ్యం - భర్త్సదేవస్య ధీమహి । ధియో యోనః ప్రచోదయాత్ । ఓమాపో జ్యోతీ రసోమృతం బ్రహ్మ భూర్భువః సువరోమ్.

మమోపాత్త సమస్త దురితక్షయ ద్వారా శ్రీపరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం శుభే శోభనముహూర్తే శ్రీ మహావిష్ణో రాజ్మయా ప్రవర్తమానస్య అద్య బ్రిహ్మణః ద్వ్యతీయ పరార్థే శ్వేతవరాహకల్పే వైవస్వతమన్వంతరే కలియుగే ప్రథమపాదే జంబూద్యోపే భరతవర్షే భరతభుండే మేరోర్ధక్షిణ దిగ్ంగ్ంగే సమస్తదేవతా బ్రాహ్మణ హరిహరసన్నిధౌ అస్మిన్ వర్తమానవ్యావహారిక చాంద్రమానేన నామసంవత్సరే ఆయనే వర్షబ్యుతో భాద్రపదమానే శుక్లపక్షే చతుర్భాం వాసరే శుభనక్షత్రే శుభయోగే శుభకరణే ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయాం శుభతిథౌ అస్మాకం సహకుటుంబానాం క్షేమ షైర్య దైర్య విజయాయురారోగ్నేశ్వర్యాభి వృద్ధర్థం ధర్మార్థకామమోక్షచతుర్యిథ పురుషార్థ ఫలసిద్ధుర్థం పుత్రపోత్రాభి వృద్ధర్థం ఇష్టకామ్యార్థ సిద్ధర్థం మనోవాంచా ఫలసిద్ధుర్థం సమస్త దురితోపశాంత్యర్థం సమస్త మంగళావాప్తుర్థం వరసిద్ధి వినాయక దేవతా ముద్దిశ్య వరసిద్ధివినాయక ప్రీత్యర్థం కల్పోక్త ప్రకారేణ యావచ్ఛక్తిధ్యానా వాహనాది షోడశోపచార పూజాం కరిష్యే.

(అని చెప్పి) వంచపాత్రయందలి నీటిని తాకవలయును.)

తదంగత్వేన కలశపూజాం కరిష్యే.

కలశపూజా

కలశం గంధపుష్పాక్షతై రభ్యర్థ్య (కలశమునకు గంధపు బొట్లుపెట్టి అక్షతలద్ది లోపల నొక పుష్పము నుంచి తదుపరి ఆపాతను కుడిచేతితో మూసి ఈ క్రింది మంత్రములను చదువువలెను.)

కలశస్య ముఖే విష్ణుః - కంఠే రుద్ర స్నమాశ్రితః ।

మూలే తత్త్వ స్థితో బ్రహ్మ - మధ్య మాతృగణాః స్నేతాః ॥

కుక్షో తు సాగరాః సర్వే - సప్తద్వాపా వసుంధరా ।

బుగ్సేదో ధ యజుర్వేదః - సామవేదో హ్యాథర్వణాః ॥

అంగైశ్చ సహితాః సర్వే - కలశాంబు సమాశ్రితాః ।

ఆయాన్తు దేవపూజార్థం దురితక్షయ కారకాః ॥

గంగేచ యుమునే చైవ - గోదావరి సరస్వతి ।

నర్మదే సింధు కావేరి - జలేస్మిన్ సన్మిధిం కురు ॥

కలశోదకేన పూజాద్రవ్యాణి దేవమండప మాత్మానం చ సంప్రోక్ష్య. (కలశమండలి జలమును చేతిలో పోసికొని పూజకొరకైన వస్తువులమీదను దేవుని మందసమునందును తన నెత్తిమీదను చల్లుకొనవలసినది.)

తదంగత్యేన వరసిద్ధివినాయక ప్రాణప్రతిష్టాపనం కరిష్య.

ప్రాణ ప్రతిష్టా

శ్లో॥ అసునీ తే పున రస్యాసు చక్కుః

పునః ప్రాణ మిహ నో ధేహి భోగమ్,

జోయై కృశ్యేమ సూర్య ముచ్చరంత -

మనుమతే మృదయా న స్వస్తి.

అమృతం వై ప్రాణా అమృత మాపః ప్రాణానేవ యథాస్థాన ముపహ్వయతే.

స్వామిన్ సర్వజగన్మాధ - యావత్సూజావసానకమ్ ।

తావ త్త్వం ప్రీతిభావేన - బింబే స్మిన్ సన్మిధిం కురు ॥

అవాహితో భవ, స్థాపితో భవ, సుప్రసన్నో భవ, వరదో భవ,

అవకుంఠితో భవ, స్థిరాసనం కురు, ప్రసీద, ప్రసీద, ప్రసీద.

పూజా విధానమ్

శ్లో॥ భవసంచితపొపోఘు - విధ్వంసనవిచక్షణం ।

విఘ్నుంధకారభాస్వంతం - విఘ్నురాజ మహం భజే ॥

ఏకదంతం శూర్పక్ష్మం - గజవక్రం చతుర్ముజం ।

పాశాంకుశధరం దేవం - ధ్యాయే త్సిద్ధివినాయకమ్ ॥

ఉత్తమం గణనాధస్య - ప్రతం సంపత్కరం శుభం ।
 భక్తాభీష్టప్రదం తస్యా - ద్వాయే త్తం విష్ణునాయకమ్ ॥
 ధ్యాయే ధృజాననం దేవం - తప్తకాంచనసన్నిభం ।
 చతుర్మాజం మహోకాయం సర్వాభరణ భూపితమ్ ॥
 శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకం ధ్యాయామి.

శ్లో॥ అత్రా గచ్ఛ జగద్వంద్వ్య - సురరాజార్థితేశ్వర |
అనాధనాధ సర్వజ్ఞ - గౌరిగర్వసముద్భువ ||

శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకం ఆవాహయామి

శ్లో॥ మూకికేః పుష్పరాగైశ్చ - నానారత్నై ర్విరాజితం |
రత్నసింహసనం చారు - ప్రత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్ ||

శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకాయ ఆసనం సమర్పయామి.

శ్లో॥ గౌరీపుత్ర! నమస్తే స్తు - శంకర ప్రియనందన |
గృహణార్థం మయా దత్తం - గంధపుష్టికట్టర్యతం ||
శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకాయ అర్ప్యం సమర్పయామి.

శ్లో॥ గజవక్త నమస్తే స్త - సర్వాభీష్టప్రదాయక |
 భక్త్య పాద్యం మయా దత్తం - గృహణ ద్విరదానన ||
 శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకాయ పాద్యం సమర్పయామి.

శ్లో॥ అనాధనాథ సర్వజ్ఞ - గీర్వాణవరపూజిత |
గృహణా చమనం దేవ! - తుభ్యం దత్తం మయా ప్రభో ॥

శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకాయ ఆచమనీయం సమర్పయామి.

శ్లో॥ దధిక్షీరసమాయుక్తం - మధ్యజ్యేష్ణ సమన్వితం ।

మధుపర్మం గృహణేదం - గజవక్తు నమోస్తుతే ॥

శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకాయ మధుపర్మం సమర్పయామి.

శ్లో॥ స్నానం పంచామృతై రేవ - గృహణ గణనాయక ।

అనాధనాథ! సర్వజ్ఞ - గీర్వాణ గణపూజిత ॥

శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకాయ పంచామృతస్నానం సమర్పయామి.

శ్లో॥ యః ఘలీర్య అఫలా - అపుష్టయాశ్చ పుష్టిః ।

బృహస్పతి ప్రసూతా - స్తానో ముంచన్యగ్రంహసః ॥

శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకం ఘలోదకేన స్నాపయామి.

శ్లో॥ గంగాదిసర్వతీర్థేభ్య - ఆహ్వాతై రమలైర్జలైః ।

స్నానం కురుష్య భగవ నుమాపుత్ర నమో స్తుతే ॥

శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకాయ శుద్ధోదకస్నానం కారయామి.

శ్లో॥ రక్తవప్రద్వయం చారు - దేవయోగ్యం చ మంగళం ।

శభప్రదం గృహణ త్వం - లంబోదర హరాత్మజ ॥

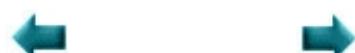
శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకాయ వప్త్యయుగ్మం సమర్పయామి.

శ్లో॥ రాజతం బ్రహ్మసూత్రం చ - కాంచనం చోత్తరీయకం ।

గృహణ దేవ సర్వజ్ఞ - భక్తునా మిష్టదాయక ॥

శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకాయ యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి.

శ్లో॥ చందనాగురుకర్మార - కస్తూరీకుంకుమాన్వితం ।

విలేపనం సురప్రేష్ట - ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్ ||

శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకం గంధాన్ ధారయామి.

శ్లో|| అక్షతాన్ ధవళాన్ దివ్యాన్ - శాలీయం స్తండులాన్ శుభాన్ |

గృహణ పరమానంద - శంఖపుత్ర నమో స్తుతే ||

శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకాయ అలంకారార్థం అక్షతాన్ సమర్పయామి.

శ్లో|| సుగన్ధాని చ పుష్టాణి - జాజీకుందముఖాని చ |

ఏకవింశతిప్రతాణి - సంగృహణ నమో స్తుతే ||

శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకం పుష్టైః పూజయామి.

అధాంగ పూజా

గణేశాయ నమః

పాదో పూజయామి ||

ఏకదంతాయ నమః

గులో పూజయామి ||

శూర్పకర్ణాయ నమః

జానునీ పూజయామి ||

విఘ్నురాజాయ నమః

జంఫ్ము పూజయామి ||

ఆఖువాహనాయ నమః

ఊరూ పూజయామి ||

హేరంబాయ నమః

కటిం పూజయామి ||

లంబోదరాయ నమః

ఉదరం పూజయామి ||

గణనాథాయ నమః

హృదయం పూజయామి ||

స్నాలకంతాయ నమః

కంతం పూజయామి ||

స్వందాగ్రజాయ నమః

స్వంధో పూజయామి ||

పాశహస్తాయ నమః

హస్తో పూజయామి ||

గజవక్రాయ నమః

వక్తుం పూజయామి ||

విఘ్నహంత్రే నమః	నేత్రే	పూజయామి ॥
శూర్పకర్ణాయ నమః	కర్ణో	పూజయామి ॥
ఫాలచంద్రాయ నమః	లలాటం	పూజయామి ॥
సర్వేశ్వరాయ నమః	శిరః	పూజయామి ॥
విఘ్నరాజాయ నమః సర్వాణి అంగాని పూజయామి.		

ఏక వింశతి పత్రపూజా

సుముఖాయ నమః	మాచీ పత్రేణ	పూజయామి ॥
గణాధిపాయ నమః	బృహతీ పత్రేణ	పూజయామి ॥
ఉమాధిపాయ నమః	బిల్వ పత్రేణ	పూజయామి ॥
గజాననాయ నమః	దూర్వాయుగ్నేన	పూజయామి ॥
హరసూనవే నమః	దుత్సూర పత్రేణ	పూజయామి ॥
లంబోదరాయ నమః	బదరీ పత్రేణ	పూజయామి ॥
గుహోగ్రజాయ నమః	అపామార్గ పత్రేణ	పూజయామి ॥
గజకర్ణకాయ నమః	తులసీ పత్రేణ	పూజయామి ॥
ఏకదంతాయ నమః	చూత పత్రేణ	పూజయామి ॥
వికటాయ నమః	కరవీర పత్రేణ	పూజయామి ॥
భిన్న దంతాయ నమః	విష్ణుక్రాంత పత్రేణ	పూజయామి ॥
వటవే నమః	దాడిమీ పత్రేణ	పూజయామి ॥
సర్వేశ్వరాయ నమః	దేవదారు పత్రేణ	పూజయామి ॥
ఫాలచంద్రాయ నమః	మరువక పత్రేణ	పూజయామి ॥
హేరంబాయ నమః	సింధువార పత్రేణ	పూజయామి ॥
శూర్పకర్ణాయ నమః	జాబీ పత్రేణ	పూజయామి ॥
సురాగ్రజాయ నమః	గణకీ పత్రేణ	పూజయామి ॥
ఇథవక్రాయ నమః	శమీ పత్రేణ	పూజయామి ॥

వినాయకాయ నమః	అశ్వత్థ పత్రేణ	పూజయామి ॥
సురసేవితాయ నమః	అర్జున పత్రేణ	పూజయామి ॥
కపిలాయ నమః	అర్గు పత్రేణ	పూజయామి ॥

శ్రీ గణేశ్వరాయ నమః ఏకవింశతి పత్రైః పూజయామి

అష్టోత్తర శతనామావళిః

ఓం గం వినాయకాయ	నమః	
ఓం విఘ్నరాజాయ	నమః	
ఓం గౌరీపుత్రాయ	నమః	
ఓం గణేశ్వరాయ	నమః	
ఓం స్వందాగ్రజాయ	నమః	
ఓం అవ్యయాయ	నమః	
ఓం పూతాయ	నమః	
ఓం దక్షాయ	నమః	
ఓం అధ్యక్షాయ	నమః	
ఓం ద్విజప్రియాయ	నమః	10
ఓం అగ్నిగ్రఘచ్ఛిదే	నమః	
ఓం ఇంద్రశ్రీప్రదాయ	నమః	
ఓం వాణిప్రదాయ	నమః	
ఓం అవ్యయాయ	నమః	
ఓం సర్వసిద్ధిప్రదాయ	నమః	
ఓం శర్వతనయాయ	నమః	
ఓం శర్వరీప్రియాయ	నమః	
ఓం సర్వాత్మకాయ	నమః	
ఓం సృష్టికర్త్రే	నమః	
ఓం దేవాయ	నమః	20

ఓం అనేకార్థితాయ	నమః
ఓం శివాయ	నమః
ఓం శుద్ధాయ	నమః
ఓం బుద్ధిప్రియాయ	నమః
ఓం శాంతాయ	నమః
ఓం బ్రహ్మచారిణే	నమః
ఓం గజసనాయ	నమః
ఓం దైవమాత్రేయాయ	నమః
ఓం గజస్తత్యాయ	నమః
ఓం భక్తవిష్ణు వినాశకాయ	నమః 30
ఓం ఏకదంతాయ	నమః
ఓం చతుర్భాహవే	నమః
ఓం చతురాయ	నమః
ఓం శక్తిసంయుతాయ	నమః
ఓం లంబోదరాయ	నమః
ఓం శూర్పకర్ణాయ	నమః
ఓం హరయే	నమః
ఓం బ్రహ్మవిదుత్తమాయ	నమః
ఓం కాలాయ	నమః
ఓం గ్రహపతయే	నమః 40
ఓం కామినే	నమః
ఓం సోమసూర్యగ్ని లోచనాయ	నమః
ఓం పాశాంకుశధరాయ	నమః
ఓం చండాయ	నమః
ఓం గుణాతీతాయ	నమః

ఓం నిరంజనాయ	నమః	
ఓం అకల్యాషాయ	నమః	
ఓం స్వయంసిద్ధాయ	నమః	
ఓం సిద్ధార్థిత పదాంబుజాయ	నమః	
ఓం బీజపూర ఫలాసక్తాయ	నమః	50
ఓం వరదాయ	నమః	
ఓం శాశ్వతాయ	నమః	
ఓం కృతినే	నమః	
ఓం విద్వత్ ప్రైయాయ	నమః	
ఓం వీతభయాయ	నమః	
ఓం గదినే	నమః	
ఓం చక్రిణే	నమః	
ఓం ఇక్షుచాపబృతే	నమః	
ఓం శ్రీదాయ	నమః	
ఓం అజాయ	నమః	60
ఓం ఉత్పులకరాయ	నమః	
ఓం శ్రీపతయే	నమః	
ఓం స్తుతిహర్షితాయ	నమః	
ఓం కులాదిభేత్తే	నమః	
ఓం జటిలాయ	నమః	
ఓం కలికల్యపునాశనాయ	నమః	
ఓం చంద్రచూడామణయే	నమః	
ఓం కాంతాయ	నమః	
ఓం పాపహరిణే	నమః	
ఓం సమాహితాయ	నమః	70

ఓం ఆశ్రితాయ	నమః
ఓం శ్రీకరాయ	నమః
ఓం సౌమ్యాయ	నమః
ఓం భక్త వాంచిత దాయకాయ	నమః
ఓం శాంతాయ	నమః
ఓం కైవల్యసుఖదాయ	నమః
ఓం సచ్చిదానందవిగ్రహాయ	నమః
ఓం జ్ఞానినే	నమః
ఓం దయాయతాయ	నమః
ఓం దాంతాయ	నమః
ఓం బ్రహ్మద్వేషవివర్జితాయ	నమః
ఓం ప్రమత్తదైత్యభయదాయ	నమః
ఓం శ్రీకంతాయ	నమః
ఓం విబుధేశ్వరాయ	నమః
ఓం రమార్థితాయ	నమః
ఓం విధయే	నమః
ఓం నాగరాజయజ్ఞోపవీతవతే	నమః
ఓం స్వాలకంతాయ	నమః
ఓం త్రయాకర్త్రే	నమః
ఓం సామఫోష ప్రియాయ	నమః
ఓం పరమై	90
ఓం పరమై	నమః
ఓం స్వాలతుండాయ	నమః
ఓం అగ్రణ్యే	నమః
ఓం ధీరాయ	నమః
ఓం వాగీశాయ	నమః

ఓం సిద్ధిదాయకాయ	నమః
ఓం దూర్మాబిల్వప్రియాయ	నమః
ఓం అవ్యక్తమూర్తయే	నమః
ఓం అద్భుతమూర్తిమతే	నమః
ఓం శైలేంద్రతనయోత్సంగ ఫేలనోత్సుకమానసాయ	నమః
ఓం స్వలాపణ్యసుధాసారజిత మన్మథవిగ్రహయ	నమః
ఓం సమస్తజగదాధారాయ	నమః
ఓం మాయినే	నమః
ఓం మూషకవాహనాయ	నమః
ఓం హృష్టయ	నమః
ఓం తుష్టయ	నమః
ఓం ప్రసన్నాత్మనే	నమః
ఓం సర్వసిద్ధి ప్రదాయకాయ	నమః
	108

తీవీశ్వుశ్వరాయ నమః తీవరసిద్ధి వినాయకాయ నమః
అప్సోత్ర శతనామపూజాం సమర్పయామి

శ్లో॥ దశాంగం గుగ్గలూపేతం - సుగంధి సుమనోహరం ।
 ఉమాసుత నమస్తుభ్యం - గృహణ వరదో భవ ॥
 తీవరసిద్ధి వినాయకాయ నమః ధూప మాఘ్రూపయామి.

శ్లో॥ సాజ్యం త్రివర్తిసంయుక్తం - వహినా ద్వేతితం మయా ।
 గృహణ మంగళం దీప - మీశపుత్ర నమోస్తుతే ॥

శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకాయ నమః దీపం దర్శయామి.

- శ్లో॥ సుగంధాన్ సుకృతాంషైవ - మోదకాన్ ఘృతపాచితాన్ |
నైవేద్యం గృహ్యతాం దేవ - చణముఢిః ప్రకల్పితాన్ ||
శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకాయ నమః గంధం సమర్పయామి.
- శ్లో॥ భక్ష్యం భోజ్యం చ లేహ్యం చ - చోష్యం పానీయ మేవ చ |
ఇదం గృహోణ నైవేద్యం - మయా దత్తం వినాయక ||
శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకాయ నమః మహానైవేద్యం సమర్పయామి.
- శ్లో॥ పూగీఫలసమాయుక్తం - నాగవల్లి దక్షైర్యతం |
కర్మార చూర్చుసంయుక్తం - తాంబూలం ప్రతిగృహ్యతామ్ ||
శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకాయస్వామినే నమః తాంబూలం సమర్పయామి.
- శ్లో॥ సదానందద విఫ్ఫుక - పుష్టులాని ధనాని చ |
భూమ్యం స్థితాని భగవన్ - స్వీకురుష్య వినాయక ||
శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకాయ నమః సువర్ణపుష్టం సమర్పయామి.
- శ్లో॥ ఘృతవర్తిసహస్రైశ్వరు - కర్మారశక్లైస్తథా |
నీరాజనం మయా దత్తం - గృహోణ వరదో భవ ||
శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకాయ నమః నీరాజనం దర్శయామి.
నీరాజనానంతరం ఆచమనీయం సమర్పయామి.

దూర్మాయుగ్మ పూజా

గణాధిపాయ	నమః	దూర్మాయుగ్మ పూజయామి.
ఉమాపుత్రాయ	నమః	దూర్మాయుగ్మ పూజయామి.

అఖువాహనాయ	నమః	దూర్మాయుగైన పూజయామి.
వినాయకాయ	నమః	దూర్మాయుగైన పూజయామి.
తఃశ పుత్రాయ	నమః	దూర్మాయుగైన పూజయామి.
సర్వసిద్ధిప్రదాయ	నమః	దూర్మాయుగైన పూజయామి.
వికదంతాయ	నమః	దూర్మాయుగైన పూజయామి.
ఇభవక్త్రాయ	నమః	దూర్మాయుగైన పూజయామి.
మూషకవాహనాయ	నమః	దూర్మాయుగైన పూజయామి.
కుమారగురవే	నమః	దూర్మాయుగైన పూజయామి.

శ్లో॥ గణాధిప నమస్తేస్తు - ఉమాపుత్రాఘనాశన ।
 వినాయకేశతనయ - సర్వసిద్ధిప్రదాయక
 వికదంతైకవదన - తథా మూషకవాహన ।
 కుమారగురవే తుభ్య - మర్పుయామి సుమాంజలిమ్ ॥
 శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకాయ నమః మంత్రపుష్టం సమర్పయామి.

శ్లో॥ ప్రదక్షిణం కరిష్యామి - సతతం మోదకప్రియ ।
 నమస్తే విఘ్నరాజాయ నమస్తే విఘ్ననాశన ॥
 శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకాయ నమః ఆత్మప్రదక్షిణ నమస్కారం సమర్పయామి.

శ్లో॥ అర్ఘం గృహణ వేరంబ - సర్వభద్రప్రదాయక ।
 గంధపుష్పాక్షతై ర్యక్తం - పాత్రస్థం పాపనాశన ॥
 శ్రీ వరసిద్ధి వినాయకాయ నమః అర్ఘం సమర్పయామి.

శ్లో॥ నమస్తుభ్యం గణేశాయ - నమస్తే విఘ్ననాశన ।
 ఈప్రిణం మే వరం దేహి - పరత్ర చ పరాం గతిమ్ ॥
శ్లో॥ వినాయక నమస్తుభ్యం - సతతం మోదకప్రియ ।
 నిర్విఘ్నంకురు మే దేవ - సర్వకార్యేషు సర్వదా ॥

(అని వినాయకుని ప్రార్థన చేయవలెను)

విష్ణుశ్వరుని కథ వాడుక భాషలో వినాయక కథ

(వినాయకుడి కథ అచ్చతెలుగులోనే అన్ని చోట్ల లభ్యం అవుతోంది. అయితే తేలిగూ అర్థం అవడానికి, చదువుకోడానికి ఏలుగా ఉండటానికి అనుపుగా ఈ కథని రచయిత ‘శ్రీ మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి’ చేత వాడుక భాషలో రాయించి అందిస్తున్నాం.)

* * *

ఓ రోజు నైమిశారణ్యంలో శౌనకుడు ఇతర మహార్షులని సూత మహార్షిని కలిశాడు. సత్సంగ కాలక్షేపం కోసం ఆయన శౌనకుడు, ఇతరులకి వినాయకుడి పుట్టుక, చంద్రణ్ణి దర్శిస్తే వచ్చే దోషం, దాని నివారణ గురించి సూత మహాముని శౌనకుడు, ఇతర మునులకి చెప్పాడు.

పూర్వం ఏనుగు రూపంలో గల గజాసురుడు అనే రాక్షసుడు శివుని కోసం గొప్ప తపస్స చేసాడు. ఆ తపస్సకి మెచ్చిన ఈశ్వరుడు ప్రత్యక్షమై గజాసురుని అడిగాడు.

“రాక్షసా! ఏమి నీ కోరిక?”

గజాసురుడు శివుణ్ణి భక్తితో అనేక రకాలుగా స్తుతించాడ తన కోరికనిలా చెప్పాడు.

“స్వామీ! నువ్వు ఎల్లప్పుడూ నా కడుపులోనే నివాసం ఉండాలని నా కోరిక.”

భక్తులకి తేలికగా ప్రత్యక్షమై, వారి కోరికలని ఇట్టే తీర్చి తనమీదకి తెచ్చుకొనే స్వభావంగల శివుడు గజాసురుడి పొట్లోకి ప్రవేశించి హాయిగా నివశించసాగాడు.

అక్కడ కైలాసంలో పార్వతీదేవి తన భర్త అయిన శివుడి జాడ తెలీక ఆయనకోసం అన్యేషిస్తూ, ఆయన గజాసురుడి పొట్లో ఉన్నాడన్న విషయాన్ని తెలుసుకుంది. దాంతో పార్వతి విష్ణుమూర్తి దగ్గరకి ఏడుస్తూ వెళ్ళి జరిగింది చెప్పి, ఆయన సహాయం కోరింది.

“ఓ మహాసుభావా! పూర్వం భస్యాసురుడినించి నువ్వు నా భర్తని రక్షించావు. అలాగే ఇప్పుడు నువ్వు గజాసురుడి బారినించి కూడా ఆయన్ని విడిపించి రక్షించాలి.”

శ్రీహరి ఆమెని ఊరడించి చెప్పాడు.

“శివును వాహనమైన నందిని నా దగ్గరికి పంపు నీ కోరిక తీరుస్తాను. గజాసుర సంహరానికి గంగిరెద్దుల మేళమే తగినది.”

బ్రహ్మ, ఇతర దేవతలందరినీ వెంటనే రావలసిందిగా విష్ణుమూర్తి కబురు పంపాడు. నందిని గంగిరెద్దుగా అలంకరించి దేవతలకి తలో వాయిద్యం ఇచ్చి, తనూ చిరుగంటలూ సన్మాయిని అందుకుని, వారందరితో గజాసురుడి దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

ఆ ఊళ్ళో, మనోహరంగా సాగే ఆ గంగిరెద్దు మేళాన్ని గురించి విన్న గజాసురుడు దాన్ని స్వయంగా చూసి ఎంతో వినోదించాడు. మేళం పెద్దయిన శ్రీహరితో చెప్పాడు.

“నరుడా! నీకేం కావాలో కోరుకో.”

“అయ్యా! ఇది శివుడి వాహనమైన నంది. శివుని కోసం వచ్చింది. కాబట్టి దానికి ఆయన్ని చూపించు. తర్వాత మా దారిన మేం వెళతాం.”

అది వినగానే గజాసురుడు ఉలిక్కిపడ్డాడు. తన పొట్టని చీల్చుకుని కానీ శివుడు బయటికి రాలేదు. వన్నే తనకు మరణం తప్పదు. దివ్యదృష్టితో గజాసురుడు ఆ కోరిక కోరింది శ్రీహరి అని తెలుసుకుని, ఇక తనకి చావు తప్పదని గ్రహించి తన కడుపులోని శివుణ్ణి ఇలా కోరాడు.

“స్వామీ! నేను మరణించాక నా తలని మూడు లోకాలలో పూజించేలా చేయి. నా చర్యాన్ని నువ్వు ధరించు.”

శివుడు అందుకు అంగీకరించగానే, శ్రీహరి నందికి సైగ చేసాడు. నంది తన కొమ్ములతో గజాసురుని కడుపు చీల్చి అతన్ని చంపేసింది. పొట్టనించి బయటపడ్డ శివుడితో శ్రీహరి చెప్పాడు.

“పరమశివా! దుర్మార్గులకి ఇలాంటి వరాలు ఇవ్వడం పాముకి పాలు పోయడంతో సమానం సుమా!”

బ్రహ్మాని, ఇతర దేవతలని, వారి వారి లోకాలకి పంపించేసిన శ్రీహరి కూడా వైకుంఠానికి వెళ్ళిపోయాడు. శివుడు నందిని ఎక్కు కైలాసానికి బయలుదేరాడు.

వినాయకుని జననం

అతి త్వరలో తన భర్త తిరిగి కైలాసానికి వస్తున్నాడని తెలుసుకున్న పార్వతి ఉత్సాహంగా తలంటు పోసుకోవడానికి తయారయింది. తన ఒంటిమీది సున్నిపిండిని నలిపి తీసి, ఆ నలుగు పిండితో ఓ చిన్న పిల్లవాడి బొమ్మని చేసి దానికి ప్రాణం పోసి చెప్పింది.

“కుమారా! నువ్వు కాపలా ఉండి, లోపలికి ఎవరినీ రానీయక.”

ఆ బాలుడు అందుకు ఒప్పుకుని సింహాద్వారం వద్దకి వెళ్ళాడు. పార్వతి స్నానం ముగించుకుని, అనేక నగలని ధరించి, భర్తకోసం ఆత్రంగా వేచి చూడసాగింది.

కైలాసం చేరుకున్న శివుడు లోపలకి వెళ్ళబోతూంటే, పార్వతి కాపుంచిన పిల్లవాడు ఆయన్ని అడ్డగించాడు. శివుడికి

కోపం వచ్చి త్రిశూలంతో ఆ పిల్లవాడి తలని తెక్కోస్తి లోపలికి వెళ్ళాడు.

పార్వతి శివుడికి ఎదురెళ్ళి, ఆహ్వానించి ఆయనకి కాళ్ళు కడుకోవడానికి, తాగడానికి నీళ్ళిచ్చి పతిప్రతాధర్మం ప్రకారం పూజించింది.

చాలాకాలం తర్వాత కలుసుకున్న వారిద్దరూ అనేక విషయాలు ముచ్చటించుకున్నారు. వారి సంభాషణలో ద్వారం దగ్గరి బాలుడి ప్రసక్తి వచ్చింది. పార్వతి జరిగింది చెప్పగానే శివుడు విచారిస్తూ చెప్పాడు.

“అయ్యా! నేను వాడి తలని నరికేసానే?”

ఇద్దరూ కొద్దిసేపు బాధపడ్డాక శివుడికి గజాసురుడికిచ్చిన వరం గుర్తుకొచ్చి, ఆ గజాసురుడి తలని తెచ్చి, మరణించిన ఆ బాలుడికి అతికించి, ప్రాణం పోసి చెప్పాడు.

“పత్నా! నీకు గజాననుడు అనే పేరు పెడుతున్నాను.”

పార్వతి గజాననుడ్ని ప్రేమగా పెంచుకోసాగింది. గజాననుడు కుడా తన తల్లి తండ్రులతో ప్రేమగా మెలుగుతూ పెరగసాగాడు. అనింద్యుడనే ఎలుకని తన వాహనంగా చేసుకుని దానిమీద తిరగసాగాడు.

మరికొంత కాలానికి పార్వతి పరమేశ్వరులకి ఒక కొడుకు పుట్టాడు. అతడికి ‘కుమారస్వామి’ అనే పేరు పెట్టారు. మహాబలశాలి అయిన కుమారస్వామి నెమలిని తన వాహనంగా చేసుకున్నాడు.

విఘ్నులకి అధిపతి ఎవరు?

ఓ రోజు అనేకమంది దేవతలు, మునులు, మానవులు పరమేశ్వరుడి దగ్గరికి వచ్చి, పూజించి చెప్పారు.

“స్వామీ! విఘ్నులతో మా పనులు చాలా చెడిపోతున్నాయి. ఈ విఘ్నులని శాసించేందుకుగాను మాకో అధిపతిని ఇవ్వండి. ఆయన్ని పూజించి విఘ్నులు కలగకుండా చూసుకుంటాము.”

తన పిల్లలలో ఒకరికి ఆ అధిపత్యాన్ని ఇవ్వాలని శివుడు సంకల్పించాడు. అది తెలిసిన గజాననుడు తండ్రిని అడిగాడు.

“నేను పెద్ద కొడుకుని కనుక ఆ అధిపత్యము నాకివ్వండి నాన్నగారు.”

రెండో కొడుకు కుమారస్వామి తండ్రితో చెప్పాడు.

“నాన్నగారు! అన్నయ్య మరుగుజ్జ. అందుచేత అసమర్థుడు, అనర్పుడు అవుతాడు. ఆ అధిపత్యం నాకివ్వండి.”

వారి వాదనలని విన్న శివుడు వారితో చిరునవ్వుతో చెప్పాడు.

“పిల్లలారా! మీలో ఎవరు ముందుగా ముల్లోకాల్లోని నదుల్లో స్నానం చేసి నా వద్దకి వస్తారో వారిని అందుకు అర్పులుగా నిర్ణయించి, వారికా అధిపత్యాన్నిస్తాను. వెంటనే బయలుదేరండి.”

ఆ మాటలు వినీ వినగానే కుమారస్వామి నెమలినెక్కి ఆ పనిమీద రివ్వన బయలుదేరాడు. వినాయకుడు తన ఎలుక వంక విచారంగా చూసి తండ్రితో చెప్పాడు.

“నాన్నగారూ. ఎలుకనెక్కి వెళ్ళి నేను తమ్ముడికన్నా ముందుగా అన్ని నదుల్లో స్నానం చేసి రాలేను. నేను ఈ పోటీలో గలిచే ఉపాయం ఏరే చెప్పండి.”

అప్పుడు శివుడు కొడుకుతో చెప్పాడు.

“కుమారా! ఎవరు ఒకసారి నారాయణ మంత్రాన్ని జపిస్తారో వారు మూడు వందల కల్పాల కాలం, పుణ్యానదుల్లో స్నానం చేసిన పుణ్యఫలాన్ని పొందుతారు.”

“అలా అయితే ఆ మంత్రాన్ని ఉపదేశించండి నాన్నగారూ.” ఉత్సాహంగా అడిగాడు గజాననుడు.

తండ్రి ఆ మంత్రోపదేశం చేయగానే, గజాననుడు కైలాసంలో అత్యంత భక్తిగా ఆ మంత్రాన్ని స్మరించసాగాడు.

-- -- --

మొదటగా కుమారస్వామి గంగానదికి వెళ్ళగా, అప్పటికే గంగలో స్నానం ముగించి, ఎదురొస్తున్న అన్నయ్య గజాననుడు ఎదురుపడ్డాడు. అతనికి ఆశ్చర్యం వేసింది. కుమారస్వామి మూడుకోట్ల ఏభై లక్షల నదుల్లో స్నానానికి వెళ్ళినా మంత్రమహిమ వల్ల గజాననుడు స్నానం చేసి ఎదురు రావడం కుమారస్వామికి కనిపించసాగింది. అఖరి స్నానం కూడా పూర్తిచేసి, ఎంతో ఆశ్చర్యంతో కుమారస్వామి కైలాసంలోని తండ్రి దగ్గరికి వెళ్ళి పశ్చాత్తాపంతో చెప్పాడు.

“నాన్నగారూ! అన్నగారి మహిమ తెలీక ఇందాక ఏదేదో మాట్లాడాను. నాకన్నా అన్నయ్య అన్ని విధాలూ సమర్థుడు కనుక గజాననుడినే విఘ్నాలకి అధిపతిని చేయండి.”

ఆ ప్రకారం భాద్రపద శుద్ధ చవితినాడు పరమేశ్వరుడు గజాననుడికి విఘ్నాధిపత్యం వేడుకని జరిపించాడు. అప్పటినించి అంతా విఘ్నశ్వరుడిగా పిలువబడే గజాననుడిని ఆరోజు పూజించి, వడపప్ప, పానకం, అరటిపండ్ల, తేనె, పాలు, కొబ్బరి, అతనికిఘ్నమైన కుడుములు, ఉండ్రాళ్ళ ఇతర పిండివంటలని నైవేద్యంగా పెట్టసాగారు.

-- -- --

ఆ భాద్రపద శుద్ధ చవితిన భూలోకంలో తనకి నైవేద్యం పెట్టిన వాటన్నిటినీ సుష్టుగా తిని విఘ్నశ్వరుడు తన వాహనమైన ఎలుకకి కొన్ని పెట్టి కొన్ని చేతుల్లో తీసుకుని భుక్తాయాసంతో సూర్యాస్తమయ వేళకి మెల్లిగా కైలాసం చేరుకున్నాడు.

తల్లిదండ్రుల దగ్గరకెళ్ళి వంగి నమస్కారం చేయడానికి ప్రయత్నించాడు. అయితే తిన్నవాటితో కడుపుబ్బిన వినాయకుడు నేలమీద బోర్లా పడుకొన్నాడు. పొట్టమీద నిలిచిన చేతులు భూమికి అందలేదు. బలవంతంగా చేతులని

భూమికి ఆనిస్తే, కాళ్ళు పైకి లేవసాగాయి.

ఇలా సాష్టాంగ నమస్కారం చేయడానికి అవస్థ పదే విశ్వేశ్వరుడిని చూసిన, శివుడి తలలోని చంద్రుడికి వినోదం కలిగి ఫక్కున నవ్వాడు. రాజదృష్టి సోకితే, రాళ్ళు కూడా పిండవుతాయంటారు. ఆ సామేత నిజమన్మట్లుగా వినాయకుడి పొట్ట పగిలి అందులోంచి ఉండ్రాళ్ళు, కుడుములు బయటికి వచ్చి నేలమీద దౌర్లాయి. విశ్వేశ్వరుడు మరణించాడు.

తక్షణం గర్భశోకంలో మునిగిన పార్వతి చంద్రుడి వంక కోపంగా చూసి ఈ విధంగా శపించింది.

“దుర్మార్గా! నీ చూపు తగిలి నా కుమారుడు మరణించాడు కాబట్టి నిన్న చూసిన వారంతా నీలాపనిందలతో బాధపడుదురుగాక!”

బుమల భార్యలకి ఆ శాపం తగులుట.

సరిగ్గా ఆ రోజు ఆ సమయంలో భూలోకంలో సప్తర్షులు ఓ యజ్ఞం చేస్తున్నారు. వారి భార్యలు అగ్ని ప్రదక్షిణం చేస్తూండగా, అగ్ని దేవుడు ఆ ఏడుగురి భార్యలని చూసి ప్రేమలోపద్ధాడు. కాని వారిని ఏం చేయలేని వాడై, కీళిణించసాగాడు. ఈ సంగతి గ్రహించిన అగ్నిదేవుడి భార్య అయిన స్వాహ దేవి భర్త కోరికని తీర్చాలనుకుంది. అరుంధతి తప్ప, మిగిలిన ఆరుగురి రూపాలని తన మహాత్మతో ధరించి అగ్నిదేవుడి కోరికని తీర్చింది. ఆ ఆరుగురు మునులు అది చూసి, తమ భార్యల శీలాన్ని శంకించి వాళ్ళని వదిలేశారు. పార్వతి ఇచ్చిన శాపం వల్ల ఆ విధంగా చంద్రుణ్ణి చూసిన ఆ ఆరుగురు భార్యలమీద, తాము చేయని నేరం వచ్చి పడింది.

ఈ వివాదం శ్రీహరి దృష్టికి వచ్చింది. ఆయన తన దివ్యదృష్టితో జరిగింది గ్రహించి, ఆ బుమల దగ్గరికి వెళ్ళి జరిగింది చెప్పాడు.

“పార్వతీదేవి శాపం వల్ల ఇలా జరిగిందని మీరు నా ద్వారా తెలుసుకోగలిగారు. మరి నా సహాయం పొందలేని సామాన్యాలకి కూడా మనం మేలు చేయాలికదా. పదండి.”

శ్రీహరి అందరినీ వెంట తీసుకుని కైలాసానికి వెళ్ళాడు. కడుపు పగిలి మరణించి ఉన్న విశ్వేశ్వరుని బ్రతికించి పార్వతికి సంతోషాన్ని కలిగించాడు. శ్రీహరి వెంట వచ్చిన వారంతా పార్వతిని ఇలా ప్రార్థించారు.

“తల్లి! పార్వతీ. నువ్వు చంద్రుడికిచ్చిన శాపం వల్ల లోకులకి అనేక కష్టాలు వచ్చి పడుతున్నాయి. దయతో ఈ శాపాన్ని ఉపసంహరించి అందరినీ కాపాడు.”

బ్రతికి వచ్చిన విశ్వేశ్వరుడిని ముద్దు పెట్టుకుని పార్వతి తృప్తిగా చెప్పింది.

“సరే. ఏ రోజున చంద్రుడు మా అబ్బాయి విశ్వేశ్వరుడిని చూసి నవ్వాడో ఆ రోజున మాత్రం చంద్రుడిని చూడకూడదు. చూస్తే, ఇలాంటి నీలాపనిందలు తప్పవు. మిగిలిన రోజుల్లో చూసినా ఏం కాదు.”

బ్రహ్మ, ఇతర దేవతలు అది విని సంతోషించి, తమ తమ స్థానాలకి వెళ్లారు. అప్పటినించి భాద్రపద మాస శుద్ధ చవితినాడు చంద్రుణ్ణి చూడకుండా ప్రజలు జాగ్రత్తపదుతూ అంతా సుఖంగా జీవించ సాగారు. ఇలా కొంత కాలం గడిచింది.

శమంతకోపాభ్యాసం

ద్వాపర యుగం.

ఓ రోజు శ్రీకృష్ణుడు ద్వారకకి తనని చూడవచ్చిన నారదుణ్ణి భక్తిగా పూజించాడు. ఇద్దరూ అనేక విషయాలు ముచ్చటించుకున్నారు. సాయం సంధ్యా సమయంలో నారదుడు లేచి శేలవు తీసుకుంటూ శ్రీ కృష్ణుడితో చెప్పాడు.

“స్వామీ! ఇవాళ భాద్రపద శుద్ధ చవితి. వినాయకుడి కారణంగా పార్వతి శాపం వల్ల ఇవాళ చంద్రుణ్ణి చూడరాదు. చూస్తే నీలాపనిందలు తప్పవు. కాబట్టి వెళ్లాస్తాను. శేలవిప్పించండి.”

శ్రీకృష్ణుడికి ఆ శాప విషయాలన్నీ వివరించి నారదుడు స్వర్గానికి వెళ్లిపోయాడు. దాంతో శ్రీ కృష్ణుడు ఆ రాత్రి చంద్రుణ్ణి ఎవరూ చూడరాదని పట్టణంలో చాటింపు వేయించాడు.

పాలంటే ఇష్టం కల శ్రీకృష్ణుడు ఆ రాత్రి బయటికివచ్చి, తలెత్తి ఆకాశం వంక చూడకుండా గోశాలకిపోయి పాలు పితుకుతుంటే, పాలగిస్తే చంద్రుడి ప్రతిబింబం కనిపించింది.

“ఆహో! చూడకూడని దినాన చంద్రుణ్ణి చూసానుకదా. ఆ శాప ఫలితంగా నాకేం నీలాపనిందలు రానున్నాయో” అనుకున్నాడాయన.

ఇలా కొంత కాలం గడిచింది. శ్రీకృష్ణుడి రాజ్యంలో సత్రాజిత్తు అనే అతనుండేవాడు. అతను సూర్యుణ్ణి పూజించి, శమంతకమణిని సంపాదించాడు. అతనో రోజు శ్రీకృష్ణుడిని చూడటానికి ద్వారకకి వచ్చాడు. శ్రీకృష్ణుడు అతనికి తగిన మర్యాదలు చేసాక, ఆ శమంతకమణి ప్రసక్తి రాగానే కృష్ణుడు దాన్ని తనకిమృని సూచించాడు.

“అమ్మా! ఇది రోజుకి ఎనిమిది బారువుల బంగారాన్నిస్తూంటుంది. ఇంత విలువైన మణిని ఎలా ఇస్తాను?” తిరస్కరించాడు సత్రాజిత్తు.

“సరే నీ ఇష్టం.” అన్నాడు కృష్ణుడు.

-- -- --

మరికొంత కాలం గడిచాక సత్రాజిత్తు తమ్ముడైన ప్రసేనుడా శమంతక మణిని మెత్తోధరించి, వేటాడటానికి వెళ్లాడు. ఓ సింహం ఆ మణిని చూసి అది మాంసం ముక్క అని పొరబడి ప్రసేనుడి మీదకి ఉరికి చంపేసింది.

ఆ మణిని నోటకరుచుకుని వెళ్లే ఆ సింహాన్ని ఓ మగ ఎలుగు బంటి చూసి చంపాడు. ఆ మణితో తన నివాస స్థలానికి వెళ్లి తన కుమారై జాంబవతికి ఆ మణిని ఆడుకోవడానికిచ్చాడు.

వేటకి వెళ్లి తిరిగి రాని తమ్ముడికోసం సత్రాజిత్తు అడవికి మనుషులని పంపితే మణిలేని అతని శరీరం వారికి కనిపించింది. వారంతా వెంటనే వచ్చి ఆ సంగతి చెప్పారు. సత్రాజిత్తు శ్రీకృష్ణుడే తన తమ్ముణ్ణి చంపి ఆ మణిని దొంగిలించాడని భావించి నగరమంతా చాటింపు వేయించాడు.

ఈ సంగతి శ్రీకృష్ణుడికి తెలిసింది. భాద్రపదశుద్ధ చవితినాడు తను పాలలో చంద్రుని ప్రతి బింబాన్ని చూడటం వల్ల వచ్చిన నీలాపనించగా దాన్ని గుర్తించాడు. బంధు మిత్రులతో వెంటనే శ్రీకృష్ణుడు అడవికి వెళ్లి ప్రస్తేసుడి శవాన్ని, పక్కనే వున్న సింహాపు కాలి గుర్తులని చూశాడు. వాటిననుసరించి వెళ్లే, అక్కడ వచ్చి పదివున్న సింహాన్ని పక్కన గల ఎలుగుబంటి పాదాల గుర్తులని గమనించాడు. ఆ కాలిగుర్తులని అనుసరించి వెళ్లే, అవి పర్వతంలోని గుహద్వారం దాకా వెళ్చాయి. తన వెంట వచ్చిన వారిని అక్కడే వుండమని శ్రీకృష్ణుడు వంటరిగా ఆ గుహలోకి వెళ్చాడు.

గుహలోని ఊయలకి ఆట పస్తువుగా కట్టి వున్న శమంతకమణిని చూసి, దాన్ని తీసుకుంటూండగా శ్రీకృష్ణుడిని చూసిన జాంబవతి భయపడింది.

“నాన్నా ఎవరో వింతమనిపి నా మణిని తీసుకుంటున్నాడు చూడు.” అని గట్టిగా అరిచింది.

జాంబవంతుడు కోపంతో వచ్చి శ్రీకృష్ణుడిని చూసి, అతని పైబడి కోరలతో కొరుకుతూ, గోళ్ళతో గుచ్ఛుతూ చంపడానికి ప్రయత్నించాడు. శ్రీకృష్ణుడు ఆ ఎలుగుబంటిని కిందకి తోసి రాళ్ళతోనూ, వృక్షలతోనూ, పిడి గుద్దలతోనూ ఎదుర్కొన్నాడు. అలా ఇరవై ఎనిమిది రోజులపాటు వారిమధ్య యుద్ధం సాగింది. క్రమేహీ జాంబవంతుడి బలం కీళించించింది. దెబ్బలుతినడం వల్ల అతని దేహమంతా నొప్పులే. తన బలాన్ని కీళింపజేయగలిగింది రావణుని చంపిన శ్రీరామ చంద్రుడే అని గ్రహించాడు జాంబవంతుడు. వెంటనే శ్రీకృష్ణునికి నమస్కారం చేస్తూ, భక్తితో కూడిన వినయంతో చెప్పాడు.

“దేవాదిదేవా! నువ్వు త్రేతాయగంలో రావణుడు, ఇతర దుష్ట రాక్షసులను చంపడానికి అవతరించిన శ్రీరామచంద్రుడవని ఆర్థమైంది. ఓ సారి నువ్వు నామీద ప్రేమతో ఏదైనా వరం కోరుకోమంటే, బుద్ధి మాలి మీతో ద్వాంద్వయుద్ధం చేయాలని వుందని చెప్పాను. సమయం వచ్చినప్పుడు అది జరుగుతుందని నువ్వు చెప్పావు. అప్పటినించి, అనేక యుగాలుగా నీ నామాన్నే స్వరిస్తూన్నాను. నా ఇంటికే వచ్చి నువ్వు నా కోరికని తీర్చావు. ధన్యదిని. నా శరీరం అంతా నలిగి బాధగావుంది. నువ్వే నన్ను దయతో కాపాడు.”

శ్రీకృష్ణుడు జాంబవంతుడి వంక దయగాచూస్తూ తన చేత్తో అతని శరీరాన్ని ఓ సారి నిమిరాడు. అంతే!

జాంబవంతుడి బాధలన్నీ మాయం అయి పూర్వపు శరీరాన్ని పొందాడు.

అప్పుడు శ్రీకృష్ణుడు తను వచ్చిన పనిని జాంబవంతుడికి వివరించాడు.

జాంబవంతా నేను శమంతక మణిని దొంగిలించానని నామీద అభియోగం వచ్చింది. నాకా మణినిచ్చి నేనా అపనిందని పోగొట్టుకునేలా చెయ్య."

"స్వామీ! అలాగే. ఈ మణే కాక, నా కూతురు జాంబవతిని కూడా నీ భార్యగా నీకు సమర్పిస్తున్నాను. దయచేసి స్వీకరించు." కోరాడు జాంబవంతుడు.

అలా జాంబవంతుడికి అల్లుడై, కృష్ణుడు గుహలోంచి మణి, భార్యమణితో బయటికి వచ్చాడు. శ్రీకృష్ణుడికేమైందో అని బయట ఆదుర్మగా వేచి వున్న వారంతా బాధ పడుతున్నారు. అతన్ని చూడగానే వారంతా ఆనందంతో జయజయధ్వనాలు చేసారు.

కృష్ణుడు అందరితో కలిసి తన నగరానికి వెళ్ళి, సత్రాజిత్తుని పిలిచి, శమంతకమణిని అతనికిచ్చి, ఆ మణి ఎలా మాయమైందో వివరించాడు.

"అయ్యా! లేనిపోని నింద మీ మీద మోపి తప్ప చేశాను." అని సత్రాజిత్తు బాధపడ్డాడు.

తన తప్పిదానికి పరిహారంగా సత్రాజిత్తు తన కూతురు సత్యభామని శ్రీకృష్ణునికి భార్యగా, ఆ శమంతక మణితో పాటు ఇచ్చాడు. కృష్ణుడు మణిని తిరస్కరించి, సత్యభామని మాత్రం స్వీకరించాడు.

ఓ శుభ ముహూర్తాన శ్రీకృష్ణుడు, సత్యభామలకి వివాహం జరిగింది. ఆ వివాహానికి వచ్చిన దేవతలు, మునులు శ్రీకృష్ణుడితో మొర పెట్టుకున్నారు.

"మహాత్మా! మీరు సమర్థులు కాబట్టి చవితిన చంద్రుడిని చూడగా మీ మీద వచ్చిన అపనిందని తొలగించుకోగలిగారు. మాలాంటి అసమర్థుల మాటేమిటి? మీరే తగిన పరిష్కారం చెప్పాలి."

కృష్ణుడు నవ్యతూ ఇలా చెప్పాడు.

"మీరు ప్రతీ ఏడూ భాద్రపద శుద్ధ చవితి నాడు గణపతిని పూజించి, గణపతి పుట్టుక నించి, ఈ శమంతకోపాభ్యానం దాకా మొత్తం కథ విని, లేదా చదివి అక్షింతలు తలమీద చల్లుకుంటే, ఆ రాత్రి చంద్రుని చూసినా ఎవరికీ ఎలాంటి నీలాపనిందలూ కలగవు." ఈ రోజు నుంచి వినాయకుడు విఘ్నాలకు అధిపతియేకాక, గణాలకి కూడా అధిపతి అవుతాడు కాబట్టి గజాననున్ని ఇకనుంచి విఫ్ఫ్యూశ్వరుడు, గణాధిపతి అనే పేర్లతో కూడా పిలవబడుతాడు."

అది విన్న అందరూ సంతోషించారు. అప్పటినుంచి ప్రతి సంవత్సరం భాద్రపదశుద్ధ చవితినాడు దేవతలూ, మహర్షులు, మానవులు మొదలైన వారంతా తమ శక్తి కొలది వినాయకుడిని పూజించి ఈ కథ విని లేదా చదివి సుఖంగా వున్నారు.

సూత మహాముని ఆ కథని శౌనకుడు, ఇతర మునులకి చెప్పాడు, వారి దగ్గర శెలవుతీసుకుని తన నివాసస్థానానికి వెళ్ళాడు.

ఓం విష్ణువ్యరాయనమః
లోకంలోని సమస్త ప్రాణికోటికి శుభం కలుగుగాక.
వినాయక ప్రత కల్పం సమాప్తం

మన పూర్తీకులు అందించిన అపూర్వ సంపద అయిన విజ్ఞానాన్ని,
 భారతీయ సిద్ధాంతాల్మి, సంస్కృతి - సంప్రదయాల్మి , నైతిక విలువల్మి,
 సనాతన ధర్మాన్ని మరియు మన పూర్తీకుల నుండి మనం గ్రహించ
 లేకపోయినా మరెన్నో అద్భుతమయిన విషయాలను భావి తరాలకు
 అందించాలనే ధృతి సంకల్పం తో తోభించి, పరిశోభించి, ఎందరో
 మహానుభావులనుండి సేకలంచి రాంకల్రి జ్ఞాన కేంద్ర ద్వారా స్వచ్ఛందం గా
 ఈ సేవలను అందించడం జరుగుతుంది...

www.ramkarri.org

#జ్ఞాన కేంద్ర నుండి అద్భుత కథనాలను వ్యక్తిగతంగా పొందాలి అనుకుంటే
 "ఓం" అని **8096339900** కి మీ వాట్సప్ నుండి సందేశం పంపించండీ.